

• DOMOLJUB •

Izhaja zvečer vsak prvi
in tretji četrtek meseca.
Ako je ta dan praznik,
izide dan poprej. Cena
mu je 80 kr. na leto.
Inserati se sprejemajo in
plačujejo po dogovoru.

Slovenskemu ljudstvu
v poduk in zabavo.

Spisi in dopisi se pošiljajo:
Uredništvu „Domoljuba“,
Ljubljana, Semeniške ulice
št. 2. Naročnina in inserati
pa: Upravištvu „Domoljuba“,
Ljubljana, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Št. 24.

V Ljubljani, dné 13. decembra 1900.

Leto XIII.

Kmetje! Posestniki! Volivci!

V torek, dné 18. grudna t. l., se vrši volitev petero poslancev v kmetjski skupini kranjske dežele.

Oddajte vsi složno, kakor eden mož, svoje glasove kandidatom katoliško-narodne stranke, ki so:

1. V sodnih okrajih: Ljubljana, Vrhnika, Litija, Zatičina, Ribnica in Velike Lašče:

Ivan Vencajz,
odvetnik v Ljubljani.

2. V sodnih okrajih: Postojna, Ilir. Bistrica, Senožeče, Vipava, Logatec, Cirknica, Lož in Idrija:

Dr. Ignacij Žitnik,
deželni poslanec v Ljubljani.

3. V sodn. okr.: Kranj, Skofjaloka, Tržič, Kamnik, Brdo, Radovljica in Kranjska gora:

Jožef Pogačnik,
posestnik in poštar v Podnartu.

4. V sodnih okrajih: Novo mesto, Krško, Kostanjevica, Črnomelj in Metlika:

Viljem Pfeifer,
posestnik v Krškem.

5. V sodnih krajih: Kočevje, Trebnje, Žužembek, Radeče in Mokronog:

Franč Povše,
deželni odbornik v Ljubljani.

Volivci! Vsi kakor en mož na volišče in zmaga mora biti naša!

Dragi volivci! Skušene in zaslužene može Vam priporoča katol.-narodna stranka, može, ki so že dosedaj bili Vaši poslanci, in vestno spolnjevali svoje težavne dolžnosti nasproti Vam, nasproti svojemu narodu, nasproti ljudstvu in državi!

Tem možem obrniti hrbet, bi bila črna nehvaležnost in vrhu tega skrajno nespametno.

Nehvalešno bi bilo tako ravnanje, ker so ti možje *skozi leta posvetili vse svoje moči nesebično in požrtovalno za blagor kmetjskega stanu.*

Tako ravnanje bi pa bilo tudi *skrajno nespametno*, ker bi s tem Vi kmetje storili *uslugo le svojim sovražnikom* in brezverskim liberalcem in si namesto skušenih, poštenih prijateljev izbrali za poslance očitne liberalce ali pa *popolnoma nesposobne ljudi*, ki ne bodo ničesar storili za kmetjski stan

— temuč le škornje snašili liberalni go-spodi!

Oglejmo si kratko može našega zupanja in njihove nasprotnike.

1.

Ivan Vencajz.

Gosp. Ivan Vencajz bil je prvič l. 1898. izbran za poslanca kmetских občin ljubljanske okolice — *kot naslednik dr. Šusteršiča*. Zadosti je, ako o njem rečemo, da je *de- loval popolnoma v smislu in duhu svo- jega prednika*. Bil je svetovalec deželne sodnije v Ljubljani. Tej službi pa se je odpovedal in postal odvetnik zato, *da je pridobil popolno neodvisnost od vlade in neomejeno prostost* — tako, da zamore vse svoje moči *posvetiti satiranemu kmet- skemu stanu*.

Njegov protikandidat je *tovarnar in bogatin Lenarčič z Vrhnike*. O njem ni treba drugzega reči, nego da je *očiten li- beral*, ki svojim rojakom Vrhnčanom niti sv. misijona ni privoščil. Zato ga *Vrh- ničani sami ne bodo volili* — ker ga *predobro poznajo*. Ali ga bodo tisti volili, ki ga ne poznajo?

2.

Dr. Ignacij Žitnik.

Dr. Žitnik je *sin kmetских starišev*. Že od l. 1889. je deželni poslanec *kmet- skih* občin Trebanjskih. Leta 1897. je bil s častno večino izvoljen za državnega po- slanca notranjskih kmetских občin.

Kot deželni in državni poslanec se je vsigdar s posebno vnemo potezal za *pra- vlee in koristi kmetского stanu*. Zato so ga liberalci od nekaj posebno sovražili. Posebno se ga zato bojijo, ker z odloč- nostjo nastopa *proti raznim židovskim zavarovalnicam, ki na vse pretege kmeta odirajo*. Dr. Žitnik zahteva, da *naj sava- rovanje prevzame dežela* — razne židovske banke pa naj se poženo iz dežele! Liberalci pa, kakor *dr. Tavčar* in drugi, ki danes hodijo po deželi in *lovijo kmetские glasove na Globočnika, Zupančiča, Božiča* itd. — so se dr. Žitnikovemu predlogu vedno ustav- ljali in se potezali za *židovske zava- rovalnice!*

Nasprotnik dr. Žitnika je *Ivan Bošič iz Podrage*. O njem zadostuje povedati,

da je pred nekaj leti celo svojo občino zapeljal v *krivo vero*. Nahujskal je svoje soobčane tako, *da so že nekateri odsto- pili od edino zveličavne katoliške cerkve*. Ali ni to že zadosti, moža spoznati? Ali bode *ljudstvu* zvest, kdor svojemu Bogu ni bil zvest?

3.

Jožef Pogačnik.

Leta 1897. je bil Jožef Pogačnik, kmetски posestnik in poštar v Podnartu, prvič iz- voljen za državnega poslanca v *gorenjskih kmetских občinah*.

Jožef Pogačnik je mož *pristne gorenjske korenine*. Možat in odločen, jeklenega značaja. Sam kmetски posestnik, dobro vé, kje kmeta čevelj žuli.

Kot državni poslanec je *vedno v prvo vrsto stavil koristi kmetского stanu*. Posebno se je potezal *za olajšave pri vo- jaški službi*. Če tudi mlad, si je hitro pri- dobil ugled v državnem zboru in priljubil se je vsled svojega moškega in uljudnega nastopa vsem — prijateljem in nasprot- nikom.

Njegov protikandidat je znani *tajnik kmetijske družbe Gustav Pirc* — škric iz kranjskega mesta. Pirc je *očiten libe- ralec*, akoravno je ob svojem času vedel po zvijači pridobiti duhovnike, da so ga volili za tajnika kmetijski družbi. Ko je pa bil izvoljen in se trdnega čutil, je krinko proč vrgel in se *obrnil proti svojim do- brotnikom*. Ali je tak človek vreden biti poslanec *skalnato značajnih, možatih Go- renjcev?* Sploh naj pa Pirc spolnuje doma svoje dolžnosti kot tajnik kmetijske družbe. Naša kmetijska družba ima svoj sedež *v Ljubljani* — ne pa na Dunaju! Vrhu tega je ravno ta g. Pirc pokazal svojo pravo naravo *na občnem zboru kmetijske družbe julija meseca 1899*, ko je poštene kmetские može, ki so od daleč prišli na občni zbor — *prav neotesano zmerjal*. In tak „moš“ naj bode zastopnik pošte- nega kmeta?

4.

Viljem Pfeifer.

Viljem Pfeifer, posestnik velike kmetije v Krškem, je *starosta stovenskih poslancev*. Od l. 1873. dalje je neprenehoma zastopal Novomeške kmetские občine v drž. zboru.

G. Pfeifer je na Dunaju znan kot **eden najmarljivejših poslancev**. Neumorno je bil od zore do mraka na delu za svoje volilce. Nobenega truda se ni ustrašil, nobene poti! Za kmetški stan on živi — za kmetški stan delovati je njemu veselje in življenje. Posebno se je upiral davkom, ki tlačijo kmeta. Neprecenljive so njegove bogate skušnje, ki si jih je pridobil po 27letnem neumornem delovanju. Častitljiv mož je — in volivci smejo biti ponosni nanj. Obče spoštovanje si je pridobil na cesarskem Dunaju.

Njegov protikandidat je nek graščak blizu Kostanjevice, ki čuje na ime *Globočnik*. Razun najbližjih sosedov živa duša tega človeka do najnovejšega časa ni poznala. Nikdar ni mazinca ganil za ljudstvo — *ni ga človeka, ki bi mogel reči, da bi mu bil Globočnik kdaj pomagal, akoravno je imel dosti prilike, kajti okoli Kostanjevice živi zadosti revnega ljudstva*. Sedaj pa kar naenkrat zahteva od ljudstva, naj mu izkaže največje zaupanje, ki je ljudstvo sploh poveriti zamore — naj ga izvoli za državnega poslanca! *Ali je Bog dolenjskega kmeta res tako zapustil in s slepoto udaril — da bode Globočnika volil za poslanca, namesto zaslužnega, skušenega g. Pfeiferja? Gorje Tebi, dolenjski kmet, če te je Bog res tako zapustil!*

5.

Franc Povše.

Franc Povše je *sin priprostih kmetških starišev*. Oče je spoznal njegovo posebno nadarjenost in ga je poslal na *višjo kmetijsko šolo*, da bi se temeljito izobrazil v vseh kmetijskih zadevah. Izšolal se je s *odliko* in potem postal *ravnatelj kmetijske šole*. Ko se je vrnil na Kranjsko, prevzel je obširna zemljiška posestva. Leta 1891. je bil prvič izvoljen za državnega poslanca Trebanjsko-kočevskih kmetških občin. Že preje je bil z ogromno večino izbran za deželnega poslanca kmetških občin ljubljanske okolice.

Kot deželni in državni poslanec je vodja Povše deloval neumorno in temeljito za blagor kmetškega stanu. Njegova dela so uvekovečena v zapisnikih državnega zbora. *Tam se lahko vsakdo prepriča, kako neumorno, temeljito in strokovno nedo-*

sešno je ta mož poštorno deloval za kmetški stan.

Kot eden prvih veščakov v kmetijstvu, kar jih Avstrija sploh ima, pridobil si je g. Povše velik ugled v državnem zboru. Pridobil si je pa tudi velik ugled s svojim političnim delovanjem. Zato je bil po odstopu dr. Šusteršiča izbran enoglasno za **načelnika in voditelja vseh slovenskih in hrvatskih poslancev**. Kot tak je bil še celo od presvetlega cesarja leta 1899. povabljen na posvet v cesarski grad!

Temu uglednemu možu nasproti se usiljuje za poslanca neki *Zupančič* iz Rakovnika. Kdo je ta Zupančič? *Konjski mešetar!* Ali ima kake *zmožnosti* za poslanca? *Prav nobene. Sam pravi, da ni za to in da ga le nekateri gospodje silijo v volilno borbo*. Spozabil se je tako daleč, da se od znanega liberalca in rovarja proti veri dr. Tavčarja, — ki kmete tako zaničuje, da je pri raznih prilikah poštene kmetške može zmerjal s „kmetavzarji“ in „živino“ (!!) — pusti voditi okoli po shodih in od njega priporočati za poslanca! *Ali more pameten in rassoden kmet takemu človeku dati svoj glas — nasproti tako uglednemu možu, kakor je vodja Povše?* Naravnost sramotno je za kmeta, ki se tako daleč spozabi. Kmetški stan nima bolj imenitnega poslanca svojega stanu, kot je vodja Povše. Uverjeni smo, da ga pošteno kmetško ljudstvo voli z ogromno večino.

Vsi naši kandidatje so zvesti sinovi katoliške cerkve. Vsi so zvesti sinovi svojega naroda. Vsi so zvesti avstrijski državljani — neomejeno udani presvetlemu cesarju. Vsi so sinovi priprostih starišev kmetškega pokolenja! Vsi so vneti osebno in v prvi vrsti za kmetški stan. Vsi so to že po večkratnem delovanju dokazali. Vsi so zmožni za posel poslanstva. Vsi so si pridobili že ugled na cesarskem Dunaju. — To so poslanci, kakoršni morajo biti! Volite jih!

Pozor za volitev v kmetških občinah dné 18. t. m.

Izkaznice so zelene!

Zeleno izkaznico seboj vzeti na vo-

lišče! In glasovnico z imenom našega kandidata!

Pazite, da se v glasovnico določno zapiše polno ime in naslov našega kandidata — natančno tako, kakor je tiskan na prvi strani našega lista!

Bodite pravočasno na volišču — raje prezgodaj, nego prepozno!

Skrbite, da gredo tudi vsi vaši sosede, sorodniki in znanci na volišče za našega kandidata!

Ne kažite nikomur glasovnice ali izkaznice!

Na volišču oddajte glasovnico komisiji — izkaznico pa potem, ko ste jo komisiji pokazali, zopet shranite, ker bo morabit ožja volitev.

Ne odstranite se, dokler niste volili, pod nobeno pretvezo iz volilnega prostora. Ostanite v sobi toliko časa, da ste oddali glasovnico. Sicer lahko pridete ob volilno pravico!

Dr. Romih — razkrinkan!

Jeden najsilnejših in najnadležnejših agitatorjev za Globočnika proti zasluženemu dosedanemu poslancu Pfeiferju je, kakor znano, krški učitelj in župan Romih. V potu svojega obraza leta od kmeta do kmeta, bega pošteno ljudstvo in hujska proti vrlemu kmetskemu prijatelju Pfeiferju, ter lovi kmetске glasove za graščaka Globočnika, ki je popolnoma nesposoben za poslanca. Pri tej agitaciji zlorablja Romih okolnost, da ima v rokah trtnico in da so skozi njegove roke šle podpore, katere je dajala kranjska hranilnica vinogradnikom za rigolanje opustošenih vinogradov.

Sedaj pa je prišlo na dan, da je Romih kmetске vinogradnike po svoji malomarnosti oškodoval za znatne podpore.

Čujte, kmetovalci, da dobro spoznate svojega »prijatelja« in da za bodoče veste, koliko se morete na liberalnega učitelja zanašati!

Kranjska hranilnica je svojedobno sklenila, dati vinogradnikom krškega okraja podpore za rigolanje vinogradov. Določeno je bilo, da vsak kmetovalec dobi za vsak kvadratni meter, kojega je zrigolal, gotovo podporo. Romihu je kranjska hranilnica poverila nalogo, da jej vsako leto poda izkaze, kdo je kaj vinograda v dotičnem letu in koliko kvadratnih metrov zrigolal. Na podlagi teh izkazov dobili so potem zadevni kmetje določeno podporo.

Kar naenkrat pa je kranjska hranilnica vse te podpore ustavila. In zakaj? Vsi so povpraševali, zakaj ni več podpor — akoravno od hranilnice v ta namen odkazana svota še ni bila porabljena. Povpraševali smo in izvedeli resnico. Evo jo:

Podpore vinogradnikom so se ustavile, ker Romih ni več dajal zahtevanih izkazov!

Tako je Romihova zanikernost snedla kmetom, ki morajo zadosti hudo služiti svoj kruh — lepo svoto podpore!

In ta človek, dr. Romih, se še drzne med kmete letati, hujskati jih proti vrlemu g. Pfeiferju in jih »farbat« za svojega kandidata Globočnika! Ali ni to največja predrznost, da ne rabimo hujskega izraza? Kmetje, kaj zasluži tak človek, ki Vas je tako hudo oškodoval se svojo malomarnostjo? In kaj zasluži kandidat, kojega Vam tak človek usiljuje? Zaupanja prav gotovo ne! Proč s takimi »prijatelji« kmeta!

„Kmet naj kmeta voli!“

Liberalci se naših kmetskih poslancev silno bojé.

Liberalci hočejo kmeta uničiti. Naši poslanci pa jim gledajo preveč na prste, tako da svoje nakane ne morejo izvršiti.

Zato so liberalci prišli na misel, kmete pregovoriti — da izvolijo popolnoma nesposobne ljudi za poslance, kakor Zupančiča in Globočnika, razun tega pa še par očitnih liberalcev, kakor Pirca, Lenarčiča in Božiča. Potem bodo liberalci lahko delali, kar bodo hoteli, ker jim nihče ne bode več na prste gledal.

Kmet, ali si bodeš sam dalrvvokoli vratu, da jo liberalci zadrgnejo?

Vsakemu mora že to odpreti oči, da Zupančiča, Globočnika, Pirca, Lenarčiča in Božiča priporoča zloglasni dr. Tavčar bodisi osebno ali pa po svojih umazanih listih »Slov. Narod«, »Rodoljub« itd. Kdo pa je dr. Tavčar?

Dr. Tavčar je s podporo duhovnikov študiral, podedoval je tudi premoženje dveh duhovnikov (!!) — sedaj pa kakor divja zver napada in blati duhovščino, kateri se ima vse zahvaliti. Ali ni to grdo, sramotno, nesramno?

Dr. Tavčar je sin priprostega kmeta iz Poljan nad Škofjo Loko. Toda sedaj, ko je s pomočjo duhovnikov postal gospod — zaničuje kmeta na nesramen način.

Poštene kmetске poslance v deželnem zboru je zmerjal, da so »kmetavzarji«. Na občnem zboru kmetijske družbe v Ljubljani julija meseca l. 1899. je poštene kmetске može, ki so od daleč prišli na občni zbor, zmerjal, da so živina!

Dr. Tavčar širi v svojih listih očitno nevero.

Dr. Tavčar je na shodu v Starem trgu pri Ložu rekel, da so cerkve po naših gričih in dolih „namenjena naše sužnosti.“ (!)

Dr. Tavčar je bil tisti, ki je v Trebnjem z žandarji branil kmetom-volilcem uhod na volilni shod, akoravno je bil shod sklican kot javen shod!

Dr. Tavčar je kriv, da so njegovi nesramni privrženci na shodu v Trebnjem dejanjsko silo delali uglednemu duhovniku.

Dr. Tavčar je v deželnem zboru vedno lažnivo in nesramno napadal vse kmetijske zadruga, ker kmetu ne privošči kos kruha.

Še dolgo vrsto njegovih grehov bi lahko navedli — toda menimo, da je to zadosti.

Kmetje, ali bodele res volili ljudi, katere tak mož priporoča?

Ali si bodele tako bili sami sebe v obraz?

Pfeifer ali Globočnik?

Izbirati vam je, dolenski kmetje, med dvema kandidatoma: eden je dozdanji vaš poslanec gospod V. Pfeifer, drugi pa novi mož, gospod Globočnik. Pfeiferja dobro poznamo. Zanj govorijo njegovi uspehi v teku sedemindvajset let, in zadnjič smo našli njegove posamezne zasluge, ki jih ima za Dolenjce. Zlasti smo povdarjali, da je izposloval velikokrat državne podpore, z njegovim sodelovanjem se je doseglo, da se je znižal zemljiščni davek za eno tretjino, trudil se je za vinogradnike v vsakem oziru, upiral se je z vso močjo laški vinski klavzuli (s katero se je znižala carina na laško vino in vsled katere so nas Lahi preplavili s svojim vinom); potegoval se je za poldnevni šolski pođuk na deželi; govoril je, predlagal in stavil razne nasvete v korist davkoplačevalcev itd. — z eno besedo: on se je potegoval, in sicer večinoma z dobrim uspehom, za svoje volilce, kjerkoli je imel priliko.

G. Pfeifer je izkušen in miren mož, ki je veliko storil za svoj volilni okraj. Presvetli cesar sam je to pripoznal, ko mu je podelil viteški križec Svojega Franc Jožefovega reda. A slabo se mu zdaj plačuje ves njegov trud: brezvestni hujškači šuntajo ljudi proti njemu zgolj z ostudnimi lažmi in obrekovanji.

Sedaj si pa oglejmo njegovega nasprotnika. Da bi se zanj odločili volilci, moral bi imeti prednosti pred Pfeiferjem in večje sposobnosti. Ali dozda še nismo nič slišali o „kmetu“ Globočniku, kakor ga imenujejo njegovi ljudje. G. Globočnik ni

kmet, ampak c. k. r. poštar in vrh tega grajščak čez katere je nedavno hudo zabavljaj „Rodoljub“ ker so baje kmetom naložili odvezninsko plačilo za odpravo tlake. Zakaj nasprotniki tega ne povejo, da je g. Globočnik c. k. r. poštar? zakaj to zamolčijo? Zato, ker sami vedo, da tak mož ni neodvisen, kakor n. pr. posestnik Pfeifer, ki nima nikogar nad seboj razven Boga. — Pa morebiti je Globočnik dober govornik, morebiti zna govoriti kot bi „rožce sadil?“ Kaj še! Slanc iz Novega mesta, učitelj Romih iz Krškega in drugi, se vozijo z njim okoli in govorijo namestu njega, g. Globočnik pa posluša, kima in — vse plača, tako da kar teče z miz; če nas bo še poznal tudi po volitvah, to je drugo vprašanje. Doslej je to vse, kar nam je znano o njem. In slovensko menda sploh še ne zna pošteno govoriti. Kdo bo pa na Dunaju govoril zanj? Slanc, ali pa Romih? Potem pa Bog se usmili dolenskih kmetov.

Še bolje pa bomo vse izpoznali, če pogledamo tiste ljudi, kateri za Globočnika delajo, pišejo in govorijo. Tu je pred vsemi advokat dr. Slanc. Jezičen dohtar, ki mu je ime Slanc, — pa prijatelj kmetov! Ste že slišali kaj tacega? O pač, on je „prijatelj“ kmetov, kadar se pravi: plačaj! Tega gospoda, ki se je svoj čas kazal Pfeiferju za prijatelja in ki je zdaj po svojih lastnih besedah najhujši sovražnik vseh farovžev, podpiral je župnik Žuža!

Drugi agitator za Globočnika je notar Hudovernik v Kostanjevici. Hudovernik je svoje dni v Kostanjevici hujskal meščane zoper meščane, zdaj pa bi rad ravno tako zdražbe delal med kmeti. Tudi on je imel za starega strica župnika. — Čudno, da vsem tem gospodom, ki tako strašno kričé zoper duhovne, tako da se začena že gnjusiti tudi liberalcem, vendar tako dobro diši „farovski“ denar!

Tretji in glavni agitator zoper Pfeiferja pa je učitelj Romih v Krškem. Ta možak je sicer velika reva, pa za agitacijo ni slab, ker mu je vsako sredstvo prav; ako je za svoj pravi poklic tudi tako vnet in sposoben, potem je že dobro. Toda zadnji čas se nam zdi, kakor da je izgrešil svoj stan. Če bi ga njegovi šolarji videli, kadar kmetom pridiga pri polnih litrih, to bi ga gledali. Volilcem kar iz rokava stresa, škoda le, da ima tako malo časa, samo ob četrtkih in nedeljah, druge dni pravijo, da uči v šoli otroke. Ta učitelj s Štajerskega je pred leti, ko se je šlo za službico, moledoval in lazil okoli ranjkega poslanca kanonika Kluna, češ „saj nisem tako hud liberalce!“ Danes je seveda tndi zaklet sovražnik duhovnikov.

In glavar vseh liberalcev, advokat dr. Tavčar, je podedoval dva duhovna strica, kar je pa znabiti že pozabil. Vsi ti liberalci se imajo neizmerno veliko zahvaliti duhov-

nikom, katere zdaj tako grdo in odurno preganjajo, kakor so preganjali Judje Kristusa.

Taki so torej možje, ki najbolj agitirajo za g. Globočnika. (Jih je sicer še nekaj, ki pomagajo onim trem glavnim agitatorjem, pa ti so le preslepljeni in zapeljani, zato jih tudi ne imenujemo.) In ravno to, da hočejo dohtarji kmetom vriniti poslanca, to pové več kakor vse drugo.

In vsi ti gospodje v zadnjem času usiljivo ponujajo svojo polit. robo, brezverski liberalizem, tudi dolenjskemu kmetu — tisti odrveneli, plesnivi in hinavski liberalizem, ki je za kmeta prava šiba Božja in ki so ga drugod že davno vrgli med staro šaro, pri nas ga pa hočejo po sili zopet v življenje obuditi in pri tem še hinavsko trdijo, da „niso proti veri in cerkvi“. Na Dunaju so meščani in na Spodnjem Avstrijskem tudi kmetski posestniki vrgli liberalce že pred leti pod mizo, tako da so čisto potolčeni in se še ne morejo več ganiti; tam so zdaj sami dobri krščanski možje poslanci. In celo dr. Tavčar, vseh liberalcev general, je v Št. Rupertu sam očitno priznal, da njegov liberalizem ni za kmeta. „Mi niti ne zahtevamo“, je dejal, „da bodite kmetje taki liberalci, kakor smo mi po mestih.“ Lepa vera to, ki je le za mestno gospодо, ne pa za vse ljudi!

Po vsem gori povedanem se Vam, dragi dolenjski volilci, pač ne bo težko odločiti, komu boste dne 18. t. m. dali svoje glasove. Volite gospoda V. Pfeiferja, ki je sam posestnik, ki je že mnogo dosegel za Dolenjsko in ki vé iz lastne skušnje, kje kmeta črevelj žuli in kako bi se mu dalo pomoči. Njega poznate in ga ne boste zamenjali za novega, neznanega moža, kateri še ni storil do zdaj nič!

Politični razgled.

Razgled po svetu. Še nekaj dnij, in pokazali se bodo vspehi večmesečne agitacije in volivne borbe po kronovinah avstrijskih. Katere stranke bodo posebno zmagonosno izšle iz tega boja, na to nam danes ne more še nihče odgovoriti. Toliko je gotovo, da bode stara liberalna stranka še mnogo slabše zastopana v prihodnjem državnem zboru, nego je bila doslej. Tudi Mladočehom precej trda prede; nekaj mandatov jim bode utrgala najbrže češka kat.-narodna stranka, ki je imela doslej le enega zastopnika v državnem zboru, poslanca Stojana. Ojačili se bodo pa gotovo nemški nacionalci na račun liberalne stranke. Sicer se pa z gotovostjo ne more sklepati sedaj še ničesar. — **Za rovanje proti Rtmu** se je zopet pričela strastna gonja. Protestantiki cerkveni zbor v Vajmaru na Nemškem je sklenil poslati v Avstrijo 40 pastorej, ki naj bi odvrčali avstrijske Nemce od katoliške vere; v ta namen se je dovolila zopet pod-

pora v znesku 360.000 kron. — **Na Kitajskem** se položaj še ni veliko spremenil. Poslaniki evropskih držav so se menda sedaj zedinili glede pogojev, ki jih bodo stavili na kitajsko vlado. Uporniki se še niso udali. Se vedno se čuje o novih bojih in spopadih. Najbolj strogo postopajo nemški vojaki, ki brez usmiljenja pobijajo uporne Kitajce. Sedaj imajo evropske države 60.000 vojakov na Kitajskem. — **Ruski car** je precej nevarno obolel, in je sedaj v Livadiji. Njegova soproga bode v kratkem povila. — **Predsednik junaških Burov**, vrli Krüger, je prišel v Evropo in potuje sedaj po evropskih glavnih mestih. Pridobil bi rad države evropske za to, da bi sklicale mirovno razsodišče, katero naj bi odločilo med Buri in Angleži. A težko se mu bode kaj posrečilo. Povsod, kamor je prišel Krüger, ga je občinstvo navdušeno pozdravljalo, in v vseh večjih mestih je prebivalstvo burno demonstriralo pred angleškimi konzulati, pobijalo jim okna, in marsikaka nesreča bi se pripetila, da ni to zavirala policija. Krüger je izjavil, da so Angleži doslej izgubili 100.000 mrtvih in ranjenih. Buri pa le 16.000, in še izmed teh je 10.000 ujetih. Burski generali vojno še zmerom nadaljujejo. Na čelu angleške armade stoji sedaj lord Kičener, ki prav nečloveško ravna z Buri; uničiti jih namerava s tem, da jim jemlje otroke in žene. Roberts je dobil za svoje „junaško“ bojevanje naslov „vojvoda“ in pa 100.000 funtov šterlingov.

• Listek. •

Podobica Matere Božje.

(Priobčil Lovro)

Bil je lep jesenski popoldan. Iz imenitne hiše, ki je nosila napis »Gostilna pri Dolinarju«, stopi širokopleč mož — lastnik one hiše — dobro opravljen za daljšo pot. Žena in otroci ga nekaj časa spremljajo, potem pa se mož poslovil s prerinim »Bog vas obvari« od njih in začne hitrejša korakati.

Domači zro za njim, dokler jim ne izgine za prvim ovinkom. Ni še daleč prišel, ko ga sreča priljubljeni dušni pastir domačega kraja.

»Kam pa Dolinar?« mu zakliče naproti. »Napravljeni ste prav za visoke gore!«

»Čez prelaz v N. jo mislim mahiniti, gospod župnik!«

Ni vse v redu na ledniku,« odvrne pomišljevale sivolasi gospod. »Predvčerajšnjim, kakor veste, se je nekemu vdrlo, in šele danes so ga dobili grozno razmesarjenega.«

»Kaj dobili so ga?« vpraša naglo Dolinar. »Ali ste videli še živega?«

»Ne, saj so našli že mrtvega; njegov spremljevalec je pripovedoval, da je ubožec stopil na novo

osnežena tla, ter se v trenutku pogreznil. Zamolklo takljanje je še čul, polem je bilo vse tiho.»

Dolinar se malce zamisli.

»Jej, jej, kaj takega je že grozno slišati. Toda jaz poznam prelaz, prehodil sem ga že najmanj dvajsetkrat in še nikoli se mi ni nič zgodilo, tudi zdaj pridem, če Bog dá, zdrav domov.«

»Toda — odvrne župnik — za vas je reč le vagana; doma žena in otroci — ali bi ne mogli poslati hlapca?«

»Gospod župnik, to ni mogoče«, odgovori dolčno gostilničar. »Pri tem opravku moram biti sam zraven. Lagal bi pa, če bi hotel tajiti, da me je na poti čez prelaz že dostikrat obšel strah, ko sem se domislil na ženo in otroke. Toda z zaupno molitvico si prepodim vsak strah.«

Župnik poseže v žep ter prinese iz njega lično podobico Matere Božje: »Vaša hiša je krščanska in vi sami znate ceniti vrednost molitve; to me močno veseli; ko bi pač bilo več takih krščanskih družin. Zato ne zametujte dobrohotnega sveta od svojega dušnega pastirja. — Glejte, podobica predstavlja Mater Božjo. Jaz jo imam posebno rad; vzemite jo s seboj ter molite pred njo drevi, preden greste spat, in jutri zjutraj, preden zapustite kočo pod ledenikom, prav pobožno tri Česčenamarije. Zastonj gotovo ne bo.«

»Zahvalim, g. župnik«, pravi Dolinar ter seže duhovniku v roko. Veliko čudežev se je že zgodilo po Materi Božji, gotovo usliši tudi moje molitev.« Pri teh besedah vzame iz suknje denarnico ter dene vanjo podobico.

»Mati Božja — nadaljuje župnik — usliši, verjemite mi, slehrno Česčenamarijo. Kdorkoli moli k njej, nobeden ne stori zastonj. — Sedaj moram pa iti. Tudi za vas bo dovolj pozno, ko pridete h koči.« Stisneta si še enkrat roke, potem gre duhovnik dalje proti vasi, gostilničar pa stopa navzgor proti omenjeni koči.

Srečno dospe k njej. V ne ravno prostorni sobi je sedel čedno oblečen gospod, pred seboj je imel kozarec vina. Od časa do časa je stopil v sobo gospodar ter mu nekaj časa delal družbo. Tu se odpró vrata in v sobo stopi Dolinar. »Pozdravljen, Dolinar, pozdravljen!« mu veselo kliče naproti gospodar; »skoro bi bil pozabil na te, tako dolgo te že nisem videl.«

»Ravno zato sem pa prišel, da ti ne pridem iz spomina«, odgovori smeje se Dolinar, odlagajoč svoje stvari.

»Ali je doma vse zdravo?«

»Zahvalim za vprašanje, vse zdravo in veselo.«

»Tako je prav, to me veseli. Zdaj pa povej, kaj naj ti prinesem. Gotovo si lačen!«

»Tisto pa, tisto«, pravi Dolinar; »lačen in še žejen zraven. Prinesi mi torej kaj za vgrizniti in pol litra vina, potem grem pa takoj spat, da mi bo mogoče jutri še pred dnem odriniti.«

Pri teh besedah sede poleg tujca, prašaje ga, če je tudi namenjen čez sedlo. Neznanec se predstavi za gospoda Ilberta iz Draždan in pristavi, da je pač namenjen čez, toda nima dosti veselja hoditi sam, ker se je predvčeranjim preveč prestrašil, ko se je spremljevalcu tik njega pripetila taka nesreča, ne da bi mu mogel pomagati.«

»Aj, jaz sem slišal o nesreči od našega župnika«, pravi Dolinar. Prav rad verjamem, da vas je moralo močno pretresti in da ne greste radi sami še enkrat isto nevarno pot; toda če vam je prav, saj greva lahko skupaj. Tudi meni je ljubše, če imam družbo, samo jaz moram precej zgodaj naprej, ker imam mnogo opravkov in ne bi rad dalj kot treba izostal od doma.«

Tujec pravi, da mu je čisto prav; splošno pa je zelo malo govoril. Videlo se je, da je zelo redko beseden in bolj sam zase.

Medtem se gospodar vrne z jedjo in pijačo. Dolinarju je prav dobro dišalo. Med použivanjem božjih darov se je razgovarjal z gospodarjem, ker tujec ni bil razpoložen za govorjenje in je samo pazljivo poslušal.

Po večerji Dolinar izvleče svojo veliko denarnico in vzame iz nje desetak s pripomnjo, da se je pozabil preskrbeti z drobižem, kar sicer stori vselej, da ni treba denarnice vedno vun jemati. Denarnica je bila dobro natlačena z večjimi bankovci, in previdni Dolinar je pač ni rad kazal zvedavim očem. Zato jo je hitro zopet spravil ter poravnávši mali račun, tisto, kar je dobil iz desetaka, dejal v veliko usnjato možnjo.

Tujec je medtem molčal, a verno gledal, kaj se godi. Ko je videl dobro rejeno denarnico, so se mu oči poželjivo zasvetile, česar pa onih dveh ni nobeden opazil. Nato Dolinar poda tujcu roko in mu želi lehkó noč. Potem prosi gospodarja, naj ga zjutraj pravočasno pokliče, ter gre v odkazano mu spalnico.

Preden pa zleze Dolinar v posteljo, vzame iz denarnice Marijino podobico ter opravi pred njo tri Česčenamarije. Potem jo spravi nazaj na navadno mesto. Truden od naporne hoje hitro zaspi.

Samo pravilno tiktakanje stenske ure moti nočno tihoto. Nenadoma se odpre okno, ki je bilo le prislonjeno. Neznani obraz pregleda hitro od luninega svita razsvetljeno sobo, potem pa se brzo umakne; zdi se, da je našel, kar je iskal. Takoj zatem pomoli v sobo dolg drog, zgrabi Dolinarjevo suknjo ter jo odnese skozi okno.

Po kratkem trenutku pride suknja po istem potu nazaj, na kar drog zopet izgine. Potem iznova vse mirno.

Noč beži, na ledeniku se poigrava prvi dnevni svet. Dolinar se je že umil in napravil. Ravno hoče iti v pivsko sobo, da bi ondi zajutrkoval in potem šel na pot, kar se spomni, da še ni opravil pobožnosti pred Marijino podobico. Hitro zapre že napoli odprta vrata, odloži svoje stvari, potegne iz suknje denarnico, iz katere je hotel vzeti podobico. Pa kako se prestraši, ko jo najde čisto prazno. Misli in misli, pa zdi se mu neumevno, kako se je to moglo zgoditi. Mislilo bi se pač najprej, da ga je kdo okradel, toda to vendar skoro ni bilo mogoče. Okno je vendar premajhno, da bi se kdo splazil skozi. Dolinar je bil nekaj časa kar izvun sebe; potem pa v največji osupnenosti zapusti spalnico in hiti k gospodarju.

Ta se ne more dosti prečuditi, ko mu prijatelj in tovariš kaže prazno denarnico. Toda nekje morajo bankovci vendarle biti. Začno s hišno preiskavo. Gospod Ilbert se je medtem mudil v pivski sobi; težko je že čakal Dolinarja, ker bi bil takoj po jutru rad šel naprej in mu je bila neljuba najmanjša zamuda. Ker dolgo časa ni bilo nikogar na pregled, ne Dolinarja in ne gospodarja, vstane in ju ravno misli iti iskat, ko se vrata odpro in Dolinar nemiren stopi v sobo.

»Morate že oprestiti, da jaz ne morem tako hitro naprej in še vas pustim čakati; opazil sem ravnokar, da mi je izginila vsa gotovina, in zdaj z gospodarjem preiskujeva hišo«, se opravičuje Dolinar ter se takoj zabrne, da se preiskava preveč ne zavleče. »Kaj ne poveste«, se začudi gospod Ilbert in hiti za Dolinarjem, kakor da bi se kdove kako zanimal za preiskavo. Preteče ura. Za denarjem niti najmanjšega sledu!

Ilbert gre nazaj v sobo. Gospodar in Dolinar se mudita še v veži. Ne vesta si več pomagati. Tu vstopi orožnik, ki pravi, da ima nalogo, natančneje poizvedeti o zadnji nesreči na ledeniku. Dolinar mu brž naznani, da mu je iz denarnice izginil denar in med njim Marijina podobica.

Ko je orožnik šlihal, da so razen tujca vse preiskali, je rekel, da je treba preiskati še tega. Gospodar pelje oba v sobo.

»Prišel sem poizvedovat o zadnji nesreči na ledeniku in zahtevam od vas, da vse natančno poveste, karkoli vam je znano. Prej hočemo pa še preiskati radi današnje tatvine. Vaše ime je?«

»Leopold Ilbert iz Draždan«, odgovori Ilbert. Orožnik si ime zapiše in praša dalje: »Ali veste kaj sumljivega, kar bi se tikalo nocojšno noč izvršene tatvine?«

»Ne, o tem ne vem ničesar!«

Orožnik ga ostro premeri z očmi, potem pa pravi nekako zapovedujoče:

»Dajte mi sem vse svoje listine! Dajte mi sploh vse, kar imate.« — G. spod Ilbert razžaljen: »Menda vendar ne bote zahtevali...« — »Jaz izpolnjujem svojo dolžnost«, mu seže osorno orožnik v besedo. »Vse mi dajte sem!«

»Če bi me morebiti imeli na sumu«, odvrne odločno Ilbert, »potem storim to v lastno korist.« In izprazni svoje žepe.

Orožnik nemudoma seže po njegovi denarnici ter jo pregleda vpricho vseh. Kmalu potegne izmed bankovcev podobico ter jo pomoli Dolinarju prašaje, če jo pozna. Vsi se začudijo; to začudenje še naraste, ko mora Dolinar izjaviti, da je to njegova podobica Matere Božje.

Ilbert prebledi; z grozo je spoznal jasen dokaz svoje krivde. Bliskoma skoči pokonci in plane k vratom. Toda gospodar ga prehití in mu jih zastopi. Vsi trije planejo po njem, in kmalu je imel na rokah trdne vezi, ki so preprečile vsak nadaljnji odpor. Orožnik je bil še toliko prijazen, da ga je spremil nazaj v dolino in v ječo. Pozneje pri preiskavi se je pokazalo, da je bil kriv tudi prejšnje nesreče.

Ilbert je namreč spremljal ponesrečenega tujca, ga med potom oropal in potem pahnil v ledeno razpoko. Priznal je tudi, da je hotel z Dolinarjem ravnotsko storiti. Resilo ga je samo to, da je hotel jutraj vzeti iz denarnice Marijino podobico. Sicer bi tatvino gotovo ne bil opazil in nič hudega sluteč šel s hudobnim tujcem.

Lehko si mislimo, kako hvaležen je bil Dolinar in kakšno veselje je občutil njegov župnik. Prav je trdil, da Marija poplača slehno Čiščenamarijo.

Slovenski novičar.

Kranjsko

Vabilo na naročbo — Predzadnjič smo priložili poštno nakaznico, s katero naj čb naročniki obnové naročbo za prihodnje leto. Uljudno prosimo, da bi se to zgodilo prav kmalo, ker je sicer skoraj nemogoče ob novem letu urediti razpošiljanje lista. Komur ob novem letu ne poide naročnina, porabi naj priloženo nakaznico pozneje. Svoje ime, stan, bivališče in pošto naj sleherni zapiše prav razločno. Med letom naj bi se naslovi ne spreminjali brez posebne potrebe, ker napravlja to upravnistvu mnogo dela. Ako se pa kak naročnik preseli v drug

kraj, naj z novim naslovom vselej pové tudi svojo prejšnjo pošto. Domoljub stane po pošti pošiljan za vse kraje v Avstriji 1 K 60 h; za Nemško 2 K 8 h; v Ameriko in druge tuje države 2 K 60 h.

»Domoljub« povečan. — Ker se vedno bolj kaže, kako potrebno je naše ljudstvo dobrega beriva, smo sklenili z novim letom povečati »Domoljuba« v toliko, da bo donášal za vsako številko štiri strani priloge. Tako se bodo tiskali inserati (oznanila) posebej in pridejali listu kot ovitek. Vkljub temu pa ostane še sedaj skrajno nizka cena ista kot dosedaj. Upamo, da si pridobi s tem »Domoljub« novih prijateljev in naročnikov; zlasti prosimo dosedanje naročnike, naj agitirajo med svojimi znanci za »Domoljuba in ga povsod razširjajo. S tem opravljajo gotovo najlepše apostolsko delo!

Katoliški možje po deželi na noge! Dan volitve za kmečke občine bode skoraj tu. Vsi pošteni možje po deželi, ki imate pravico volitve v rokah, vzdignite se in prihitite dné 18. t. m. polnoštevilno na volišča ter oddajte svoje glasovnice za može, katere vam priporoča »Domoljub«. S tem pokažite, da je v vaših očeh najostudnejša pošast framazonski liberalizem, ki je v dno temelja omajal že do sedaj Vaše blagostanje ter Vam hoče zatreti najdražjo dediščino, ki ste jo dobili po svojih blagih stariših: „sveto vero“. Ta liberalizem je pa tudi grobokop mili materini besedi, ker se druži z najnesramnejšimi nasprotniki naroda slovenskega. Ob tla ž njim! Orožje imate v rokah — to je glasovnica. Oddajte jo za katoliške m že in liberalizmu ste zadali smrtni udarec. Nihče naj ne ostane doma iz bojazljivosti pred nasprotniki. Pokažite, da ste možje — trdni in nepremakljivi v svojem katoliškem prepričanju in značaju, kot so bili naši možati prednamci. — Tožite, da je za kmeta in rokodelca vedno trja; ne tožite tega zastonj; res je. Ob teh volitvah imate pa v rokah najboljši pripomoček, s katerim morete zatreti ono zalego, ki Vas je že do sedaj pripravila na rob obupa in skoraj popolnega propada. Izvolite može krščanskega prepričanja, kateri se bodo za Vas žrtvovali, ne volite pa liberalcev, ki delajo le za svoj žep in trebuh — kateri jim je — Bog. Liberalci se vam sladkajo, obljub pa nikdar ne držé, ker so breznačajneži. Ali se jim bodele res pustili še dalje za nos voditi? Neustrašeno na noge! Kdor je bojazljivec, ni več mož, osmeši se med prijatelji in — pri nasprotnikih. Naj torej ne bo nobenega strahopetca med Vami!

Liberalni volilni katekizem je zdaj v zimskem času v mnogih krajih ravno prav prišel. V nekaterih vaših se je te lažnjive in neumne knjižice toliko

nakopičilo, da je bode za celo zimo dosti za podkurtiti! V marsikaterem ognjišču prav veselo ta katekizem gori in ž njim bodo pogoreli tudi vsi liberalni kandidati enkrat za vselej dné 18 t. m.

Pozor somišljeniki! Vsa županstva so že dobila od glavarstev izkaznice in glasovnice z nalogom, dostaviti jih volilcem.

Nekatera županstva pa nalašč izkaznice in glasovnice zadržujejo in jih nočejo takoj dostaviti, da bi tako otežila našim volilcem, poslužiti se volilne pravice.

Pritežite se torej povsodi, koderkoli se to dogaja, takoj brzejavno na okrajno glavarstvo, in, če to takoj ne izda, tudi še na deželno predsedstvo. Potem bode teh spletk hitro konec!

Somišljeniki! Ne zanašajte se eden na drugega! Storite vsi svojo dolžnost, potem je sijajna zmaga gotova. Če pa bode tu pa tam zavladala malomarnost, lahko zmaga nasprotnik!

Torej na delo! Zadnji dnevi so odločilni. Glavna stvar je, da se naši somišljeniki v vsaki občini polnoštevilno udeležé volitve. Potem je zmaga na celi črti zagotovljena!

Ne strašimo se malo dela in truda! Saj je samo enkrat tekom več let. Radovoljno, neumorno in neustrašeno se lotimo volilnega dela, saj se gre za sveto, vzvišeno stvar.

Z Bogom in ljudstvom za čast božje in blagor ljudstva!

Kranjska Gora. Redko 25-letnico je obhajal v nizki sobici č. g. Josip Pečar, duhovnik v pokoju. 18. novembra je minulo 25 let, odkar ga je nemila bolezen položila na postelj. Devet let je plodonosno deloval med Štajerci. Zadnja njegova služba kot kapelan je bila v Št. Vidu pri Ponikvi. Zvečer šel je še ves vesel in čvrst h počitku. Ko se po noči prebudi, začuti neke slabosti. Vstane iz postelje, ker mu je prihajalo vedno hujše, pokliče mater in sestro, ki sta bili pri njem. Toda kmalu ga slabosti tako prevzamejo, da se zgrudi nezavesten na tla. Kdo more popisati strah matere in sestre, ko dobita na tleh ležečega nezvestnega Jožefa. Hitro ga prenesó v postelj in pošljejo po zdravnika. 14 dnij je ležal ljubljani gospod v postelji, ne da bi se kaj mogel premakniti. Pozneje so se jele sicer nekoliko gibati roke in noge, a ostale so do današnjega dne ohromele in nerabne. Po 25. letih še ni stopil sam iz postelje in tudi ne nesel žlice k ustnicam. Poskušal je sicer trpin — a ni šlo. In vendar je preživel skoro vse svoje drage. Božja previdnost mu je ohranila dve sestri, katerih ena (Uršula) mu streže že 25 let s pravo sestrinsko, krščansko ljubeznijo in potrpežljivostjo. Dasi živita bolj v revščini kot bogastvu v majhni sobici, kjer gostujeta, vendar vlada

v sobici rajski mir, veselje in sreča. Resnično je: V kogar srcu gori živa vera, je pri vsej zemski nesreči najbolj srečen človek.

S Homca 7. dec. Če je kdo menil, da so besede tukajšnjega dopisa v 23. št. „Domoljuba“ in v 278. „Slovenca“ obrniti na našega gospoda učitelja, kakor da bi bil on v kaki zvezi z dopisom s Homca v št. 277. „Slov. Naroda“, je v zmoti. Bila je marveč dotičnemu izvajanju kriva nezadostna informacija in napačno mnenje, kar s tem gospodu učitelju v čast radi popravimo.

V mašnika posvečen je bil čast. g. Janez Plahutnik. Novo mašo je obhajal dne 8. decembra na Ježici. Nameščen pa je kot kapelan v Senožečah. — Na župnijo Blagovico je bil kanonično umeščen čast. g. Anton Mali, dosedanji župnik v Javoru pri Ljubljani.

Iz Šmartna pri Litiji. Lepa slovesnost vršila se je v kljub slabemu vremenu 18. dan novembra pri nas. Blagoslovljena bila je nova veličastna cerkev sv. Martina. Sveto opravilo je izvršil veleč. g. generalni vikarij Flis ob obilni asistenci. Po opravljeni službi božji slišal se je izmed vernega občinstva samo en glas: Hvala Bogu, da imamo zopet cerkev! Kako je bilo težavno na dežju ali ob hudi zimi biti na prostem; kapela je namreč tako majhna, da je v njej komaj za eno stotino ljudi prostora. V prvi vrsti smo hvalo dolžni Bogu, da nas je tako čudovito varoval vsake nesreče pri tej velikanski zgradbi. Saj se tako pogosto bere v časopisih o raznih nezgodah pri malih stavbah. V drugi vrsti dolžni smo zahvalo prečastitemu in velezaslužnemu g. dekanu, da je tako velikanske skrbi prevzel in vse tako modro vodil. Slišalo se je od nasprotnikov cerkve: zidali že bodo, potem nas pa pri davkih prijeli ali naš še ob domačije pripravili. A glejte: cerkev je z večine dogotovljena in nobeden ni nikogar za denar nadlegoval. Edino, kar smo z delom in vožnjo pripomogli, to nas je stalo. Ljubi Bog naj nam dodeli v milosti božji uživati sad nove cerkve našim dušam v večno izveličanje. Č. g. dekanu Ivanu Lavrenčič-u pa želimo, naj mu ljubi Bog povrne veliko dobroto in trud tu na zemlji in enkrat v večnosti!

Hvaležni farani.

Iz Dramelj na Štajerskem. Sprejmi, dragi »Domoljub«, tudi Ti nekaj iz naše tihe samote v svoj cenjeni predalček, da Ti vsaj nekoliko povrnemo, ker nam veliko donašaš iz vseh krajev sveta različne novosti! Prav ljub si nam, to kaže precejšnje število naročnikov, ki jih imaš pri nas in še vedno se novi naročniki oglašajo. Ker že zdaj cel svet voli in piše o volitvah, naj še jaz povem, da smo se v Dramljah prav dobro udeležili volitev za IV. in V. skupino, v kateri smo zmagali proti precejšnemu

naporu naših nasprotnikov! To se bode marsikomu čudno zdelo. Kako bi se v tako malem kraju moglo najti dve stranki? No zares čudno, pa pregovor veli: kjer ima Bog svojo cerkev — ima tudi hudir svojo kapelico! In tako se je našlo v sosedni župniji Špitalič neko človeče, ki spada tudi pod občino Dramlje. Ta ravno je s pomočjo nekega tukajšnjega somišljenika na vse kriplje agitiral za znanega Hribarja. Delila sta listke med nevedne kmete in to samo med take, ki ne berejo »Domoljuba«, »Gospodarja« itd. Kdor se pa količkaj zaveda in bere, seveda tega ni sprejel. Vse to so gospod župnik zapazili, ter dotičnega posvarili rekoč: ne vsilujte nam nasprotnika in volite z nami! On pa odvrne, da volitev je prosta. Na kar so mu gospod župnik dokazali, da to ni prosto, ako on listke vsiljuje. Vseled tega se je začel prav neuljudno vesti in ker tukaj ni mogel vsega srda razliti nad gospodom župnikom, se je nemudoma podal menda kar naravnost v tiskarno »Domovine«, ki je prinesla umazan dopis o surovosti našega gospoda župnika. Tako je pokazala »Domovina«, da ni nič boljše kot obrekljivi ljubljanski »Narod«, in da vse, naj bo res ali ne, sprejme, samo da more oblatiti duhovnike. Naš prečastiti gospod župnik seveda v kljub takim lažem ostanejo, kar so: poštenjak v vsakem oziru; oni grdi dopisun pa nosi sedaj na čelu znamenje lažnika iz obrekovalca!

Pravicoljuben Drameljčan.

Pozor volivci! — Liberalni župani so takó nesramni, da nalašč pošiljajo našim somišljenikom nekolekovane glasovnice, češ ne bodo tega opazili in tako oddali neveljavne glasove. Zato naj vsak dobro pogleda, če ima njegova glasovnica pečat od okrajnega glavarstva. Če ga nima, takoj zahtevajte pri glavarstvu drugo, kolekovano glasovnico, ali pa na dan volitve pri komisiji!

Priznanje posl. Pfeiferju O g. Pfeiferju trdijo nasprotniki, da ni ničesar storil za svoje volilce. In vendar je znano, da je bil g. Pfeifer eden najmarljivejših poslancev, ki je vedno zasledoval potrebe svojega volilnega okraja in izposloval tekom let mnogo podpor. Pri vsaki priliki je pokazal, da ima čuteče srce za uboge ljudi. To dobro vedó tudi politični njegovi nasprotniki, a navzlic temu ga obrekujejo. Danes priobčimo priznalno pismo, kakoršnih je g. Pfeifer dobil več od svojih volivcev. Glasi se: Podpisani srenjski predstojniki osvedočujejo s tem, da so srenje Sv. Peter, Bela cerkev in Prečna preblag. gosp. Viljema Pfeiferja, dež. in drž. poslanca itd. v Krškem, v današnji skupni seji, pripoznavši njegove velike zasluge in iz hvaležnosti za njegovo tako uspešno prizadevanje v pomoč po toči 19. julija 1873 in 6. junija 1880 in

drugih elementarnih škodah unesrečenemu ljudstvu, z vsemi glasovi svojim častnim občanom imenovali. — Sv. Peter, 29. avgusta 1880 Fr. Bojanc, župan v Št. Petru, J. Nagel, župan v Prečni, F. Zorko, župan v Beli cerkvi, A. Ogulin, občinski tajnik.

Umril je dne 10. t. m. od kapi zadet in previden s sv. zakramenti za umirajoče veleč. gospod Ivan Vesel, dekan v Trnovem. Pokojnik je bil rojen 16. avgusta 1840, v mašnika posvečen 30. jul. 1865. N. p. v m.!

Pfeifer — Globočnik. Na semnjih v Št. Jerneju 8. nov. in v Novem mestu 4. dec. je g. dr. Slanc Globočnika postavil kot kandidata za državni zbor, vendar pri vsej svoji zgovornosti in spretnosti ga ni spečal, dasiravno sta ta dva sejma prav velika in močno obiskana. Hvalil je blago, kar se dá. Dosti je bilo kupcev ali vendar ni šlo. Naš kmet je pameten, on ve, da se dobro blago samo hvali in le slaba roba se usiljuje. Kmetje so dr. Slancu odgovarjali in še celo mrmrali, da tacega ne marajo za poslanca, ki že zdaj jezičnega dohtarja potrebuje, ker se ne zna sam zagovarjati. Kaj bi bilo še le na Dunaju? Kako bo kaj za nas naredil? Ali naj še zagovornika njegovega tukaj in na Dunaji plačujemo? G. Pfeifer ne rabi prav nobenega zagovornika, on se sam zastopa, ta naj bo poslanec naš. On je za nas veliko storil. Vsa Dolenjska mu mora biti hvaležna. Kaj hoče Globočnik? On je grajščak, ne kmet. — G. dr. Slanc je jako dober advokat, v pravih je ptič, da mu je malo para. Za mešetarije pa ni. To naj pusti drugim. Saj pa tudi pravde več nesó, kakor mešetarije na semnjih. Sicer je pa gospod dr. Slanc že dosti bogat, če prav kako mešetarijo bolj po ceni opravi. Mi se držimo le našega poslanca gosp. Pfeiferja. Na nobenem shodu Pfeiferjevem še niso kmetov vun metali; tega on ni pustil. To se pa na Globočnikovih shodih godi, ker je grajščak. Kedo torej kmeta zastopa?

»Kmet naj kmeta voli.« — S to besedo, kakor smo že zadnjič pojasnili, liberalci zlasti v gorenjskih občinah begajo volivce. In kar bi nihče ne bil pričakoval: res se je veliko kalinov usedlo na te limanice in skoro vsaka vas hoče kakega svojega kmeta imeti za poslanca. In vendar je jasno kot beli dan, da hočejo liberalci samo razcepiti glasove in tako liberalcu Pircu, ki ni kmet, pomagati do zmage. Može, ali se vam še ne odpró oči? Celo tisti, katere hočejo taki zaslepljenci voliti, so to neumno past spoznali in odklonili vsako kandidaturo. Tako je storil vrli gospod Andrej Mejač iz Komende in naravnost priporočil g. Pogačnika. In sedaj se je pridružil njemu tudi g. Koželj iz Olševka, ki tudi ne mara nobene zveze z liberalci. Kmetje, bodite torej složni in volite kmeta Pogačnika!

Uganke.

Kvadrata. — Priobčil Fr.

4	a	b	e	m	p	s	2	a	e	j	o	r	s	6
	a	č	i	n	p	s		a	e	k	o	r	t	
	a	e	k	n	r	v		a	g	l	o	r	t	
	a	e	k	n	r	v		č	g	l	o	r	t	
	a	e	l	o	r	v		e	i	m	p	s	t	
1	a	e	m	o	r	ž	5	e	i	n	r	s	u	3

V prvem kvadratu naj se bere od zgoraj nizdol: uzročni veznik, kar rabi učenec, huda pregreha, mesto na Gorenjskem, krstno ime, kar je na pismu; v drugem pa: glasbeno orodje, glagol (prva oseba množ.), rokodelec, kruh, število, so v šoli — Ako postavite kvadrata drug poleg drugega, se bere v vrstah 1—2—3 in 4—5—6 nekaj, kar želi „Domoljub“ vsem svojim bravcem.

Besedna uganke.

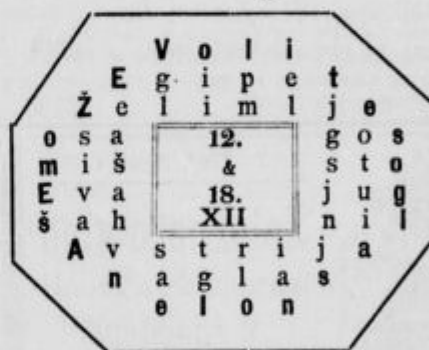
(Sest. Ošter.)

Človeku v blagor sem na svetu,
A malokje sem v lepem cvetu.
Če prvo črko izpustiš,
Veliko — majhno me dobiš.
Še eno črko proč izbriši,
Pomoč sem vselej revni hiši.
Kdor dveh še prvih ne izreka,
Glej reko, ki se v drugo steka.

Rešitev ugank v zadnji številki:

Besedni uganki.

I.

Dne 12. in 18. decembra volite soglasno le naše može!

II.

Siromak

(sir, ris, mak, kam, som, kor, Rok, sak, kis, mir, Rim, sok, kos, rak; in še: kar, rosa, Sora komar.)

Pravsojуреšili: Josip Zorko v Široki Seti pri Vačah; M. Bobnar, župan v Lahovičah; I. Gašperšič v Šiški.

Pravsojih rešili v 22. številki še:

Mara Ivana na Vrskem; Goropečen, bravec „Domoljuba“; Jožef Žagar v Stari Loki; Zofija Kovačič v Pristavi pri Sveti Emi; Teodor Beatrini in Anton Kete, dijaka v Ljubljani; Josipina Vodnik in Marija Gutman v Toplicah na Dolenjskem; Franc Bizjak na Studencu (Dol.); Jožef Sevekdo; Janez Pogačnik in Ivan Lazar, učenca v Kranju; Muhovčeva Micka in Franja iz Predtrga; Francišek Valjavec ml. iz Leš pri Trziču; Franc Štupca, Ošterjev v Sodražici; Franc Levstek, kmečki fant iz Žigmaric pri Sodražici; Janez Kralj v Selski gori; Pavlina Govže, dekle v Sušjah pri Ribnici.

33 Prihodnja številka »DOMOLJUBA« izide dne 3. januarija 1901 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj,	7. decembra	7	52	81	36	11
Gradeo,	7. decembra	69	67	52	51	81

Tržne cene v Ljubljani.

od dne 2. decembra do dne 7. decembra

	K	h		K	h
Goveje meso I. v. kg.	1	28	Pšenična m. 100 kg.	27	40
„ II. „	1	12	Koruza „ „	17	40
„ III. „	—	96	Ajdova „ „	32	50
Telečje meso „	1	20	Fizol, liter „	—	16
Prasičje „ sveže „	1	40	Grah, „ „	—	20
„ „ prek. „	1	40	Leča, „ „	—	24
Kostrunovo meso „	—	80	Kaša, „ „	—	22
Maslo „	2	—	Ričet, „ „	—	32
Surovo maslo „	1	90	Pšenica „ 100 kg	16	—
Mast prasičja „	1	40	Rž „ „	13	60
Slanina sveža „	1	36	Ječmen „ „	13	60
„ „ prekajena „	1	44	Oves „ „	13	20
Salo „	1	20	Ajda „ „	13	—
Jajce, jedno „	—	7	Proso, belo „	17	—
Mleko, liter „	—	16	„ „ navadno „	14	—
Smetana liter „	—	80	Koruza „ „	12	—
Med „ kg	—	—	Krompir „ „	4	80
Krompir „ „	—	4	Drva, trda, seženj	8	—
Piščanec „ „	1	20	„ „ mehka „	5	—
Golob „ „	—	45	Seno, 100 kg „	4	—
Raca „ „	1	80	Slama „ „	4	—
Gus „ „	—	—	Stelja „ „	—	—

„Od zrna do zrna pogača“. Ako se vsak dan nekaj malega prihrani, se nabere kmalu precejšen znesek, ki zlasti pri gospodinjstvu prav dobro pride. Tak prihranjeni znesek se doseže s tem, ako se uporablja za vsakdanjo kavo pol bobove in pol Kathreiner-Kneippove sladne kave, kar se godi že v stotisočih družinah. Na ta način dobi kava lepo, okusno barvo, posebno dober okus, in objednem je tudi zdravju koristna. Povsod, kjer se je ta kava vpeljala, je dosegla najboljši vseh in jo pije vedno bolj radi. Porablja naj se le vselej Kathreiner-Kneippova sladna kava, ki ima sama tudi okus bobove kave. Dobi se povsod, a prodajati se ne sme nikoli na vago in je pristna le v znanih Kathreinerjevih zavrtkih. — 8

Proti malokrvnosti.

Železnato vino

lekarnarja G. Piccoli

v Ljubljani

dvornega zdravnika Nj.

Svetosti papeža

ima v sebi **90krat več železa**

kakor druga po reklamirani nezaslužno sloveča china-železnata vina, katera čisto nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino. — 3-12

Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled bolezni oslabeledih osebah, kakor tudi še posebno pri bledih, slabotnih in bolehavih otrocih. — 11. 590 50-32

Dobiva se v steklenicah po pol litra.

Lepo posestvo je na prodaj v Ihanu:

hiša z vsemi gospodarskimi poslopji, lep sadni vrt, travnik in gojzd pa za 14 mernikov posestva nji. Vse je skupaj ter v prav dobrem stanu. — Natančneje se izve pri Mihlu Kralj, gostilničarju v Ihanu, št. 5, pošta Domžale. — 259 (3-2)

Dva krepka dečka

se sprejemata za vrtnarska vajenca. Luka Tomšič, vrtnar v Ljubljani, Erjavčeva cesta št. 7 ali

Zagata št. 9. 261 (2-1)

Družinska pratika

s krasno barveno podobico

50. Družine je ravnokar izšla in se dobiva po vseh prodajalnicah v mestih in na deželi.

Komad velja 12 kr.

Razprodajalec naj zahteva cenik, katerega dopošlje glavni založnik H. NIČMAN v Ljubljani.

+++++

Prevzeteje trgovine.

Slavnemu občinstvu in častiti duhovščini uljudno naznanjam, da sem z dnem 1. decembra 1900 prevzel

trgovino z mešanim blagom J. N. Podrekar v Kamniku na trgu,

katero bom vodil pod imenom 262 (1-1)

J. N. Podrekar-ja naslednik Ivan Koželj.

Postrezal bom vedno točno, pošteno in ceno. — Za mnogobrojen poset se priporoča z vsem spoštovanjem

Ivan Koželj, trgovec v Kamniku.

+++++

V Topoljah pri Selcah daje g. Jožef Vrhunec iz proste roke jako **lepo posestvo** pod ugodnimi

pogoji v najem; jako pripravno za živinorejo, tudi poljski prideiki se izborno oponašajo; posestvo ima tudi mlin. — Oglasiti se je pri posestniku. — 260 (3-1)

Kwizdov restit.-fluid

Cena steklenici 2 K 80 h.

C. k. priv. uniavalna voda za konje

je tekočina, že 40 let v rabi po dvornih, vojaških in olivnih konjskih hlevih, s katero se krepčajo konji po velikem trudu, ali če si zvinijo nogo, če jim odrevené kite itd. Ta tekočina dela konja sposobnega za izredne uspehe pri dirkah. — Pristen je fluid le z gori označeno varstveno znamko in je dobiti povsah lekarnah in prodajalnicah dišav v Avstro-Ogerski.

Glavna zaloga

Franc Jan. Kwizda,

c. in k. avst.-og. in kr. rumun. in knežji bulg. dvorni založnik, lekarnar v Korneuburgu pri Dunaju. 76 (8-5) I.

manufakturna (gvantna) trgovina.

Češnik & Milavec

Špitalske Lingarjeve ulice (v ta novo zgrajeni mestni hiši.)

Dovoljujeva si sl. obhinstvo opozoriti, da sva že popolnoma založena v vseh vrstah zimskega oblačila, kakor za ženske najnovejše lepe kamgarne, dumentuhe, ševio-toden gladke, križaste in črtaste, dale jako lepe perline porhete za jopce, bluze in cele obleke v najnovejših uzorcih in barvah.

Krasne novosti v volnenih in ženiastih rutah, takisto svilnate, volnene in ženiaste šerpe ali pinte.

Velika izbira pletenih (štrikanih) in suknjenih ogrinjal.

233 3-8

Osobito opozarjava na najno lepo zalogo suknja, štofa, kamgarna, ševio, kakor pristnega loškega gorenjskega štofa.

Vse vrste koca, plahte garonjske, ograke, posteljne koca pavolnate in volnene.

Vse navedeno po najnižjih domačih cenah.

Uzorci se pošiljajo po pošti brezplačno.

HERBABNY-jev

podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup.

Ta 30 let z največjim uspehom rabljeni prsni sirup rastaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, rastopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

(2)

Cena steklenici 1. gl 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje.

Prosimo, da se vedno vredno zahteva Herbabny-jev apneno-železni sirup. Kot znak izvora se nabuja v steklu in na zamašku ime, „Herbabny“ vtisnjeno z vrvišnimi kamni in nosi vsaka steklenica p stoječo uradno registrov. v stveno znamko, na kateri se enja nati se blagovoli paziti.

Oarednje skladišče

Duna, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII. 1. Kaiserstrasse 73 in 75.

V zalogi skoro v vseh lekarnah na Dunaju, v Ljubljani in drugod.

V zalpi je nadalje pri gg. lekarnarjih: v Ljubljani: A. Mar-detschlager, Gabr. Pecoli, Uvald pl. Trnkoczy, J. Mayr; Celje: O. Schwarzl & Co., M. Rauscher; Reka: F. Produm, G. Produm, A. Schindler, Ant. Mizzan; Breze: G. Elsässer; Sovodenj: F. Kordon; Celovec: P. Hauser, P. Birnbacher, J. Kometter, V. Hauser; Novo mesto: A. pl. Sladoviz; Št. Vid: A. Reichel; Trbiž: J. Siegl; Trst: C. Zanetti, A. Suttina, A. Filippi, J. Serravallo, E. pl. Leitenburg, P. Prendini, M. Ravasini; Beljak: Jobst & Schneider, L. Assmann; Črnomelj: F. Hanka; Velikovec: J. Jobst; Volšperk: J. Huth.

Prodaja vina

na litre po 20 kr. in višje. — V Sp. Šiški pri JANEZ-U ZORMAN, šte 91. 257 (2-2)

Vožnje karte
in
tovorni listi
v

AMERIKO.

Kraljevi belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna

naravnost v

Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijonovana od visoke c. kr. avstrijske vlade

18

Pojasniti daje:

Red Star Linie

Dunaj, IV., Wiednergürtel 20.

ali pa 17 25-28

ANTON REBEK v Ljubljani, Kolodvorske ulice 34.

Pozor! Gospodarji!

„Gloria“ redilna krma za konje, zabranjuje bolezni, vzdrži konje močee in istre.

„Gloria“ začimba krma za govedo, pospešuje prebavljanje, čisti kri, zboljšuje in množi mleko.

„Gloria“ prašek za žrtje in pitanje svinj, provzročuje, da svinje rade jedó, da se nabira meso in mast.

„Gloria“ mlekarški prašek za krave, pospešuje izločenje mleka in odstranjuje napake mleka.

1 veliki zavitek velja K 1-20, mali K 0-70, 5 kg. v zavitku za poskus po pošti K 5— poslano iz Dunaja.

Barteljevo klajno apno, neobhodno potrební dodatek h krmi za mlado, molzno in brejo živino, v slučaju, da živina liže, da ima kostne bolezni i. t. d. 5 kg za poskus K 2—, 100 kg K 22— iz Dunaja.

Rusko patentovano mazilo. Kopitna mast iz jelenorožnega olja. Številni kolomaz, i. t. d. 230 8-6

Navodilo brezplačno.

Miha Barthel & drug, Dunaj X.

Občuje se slovenski.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta šte. 15 v Medjatovi hiši v pritličju

vzprejema **zavarovanja** vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbi.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovaneem popolno varnost.

244 -4

Rojaki, zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Posojilnica v Radovljici

obrestuje hranilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$ brez odbitka rentnega davka, kojega ista sam za vložnike plačuje.

Dne 30. septembra t. l. znašajo hranilne

vloge	K 989.935:55
Dana posojila	821.599:47
Pri denarnih zavodih naloženo	188.102:04
Garancijski fond čez	60.000—

Hranilne knjižice tujih zavodov sprejemajo se kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo.

57 8-8

Dr. Janko Brejc

zagovornik v kazenskih zadevah

v Ljubljani, na Dunajski cesti

Medjatova hiša.

(5)

Kmetiška posojilnica Ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

v Knezovi hiši, Marije Terezije cesta šte. 1

obrestuje **hranilne vloge** po $4\frac{1}{2}\%$ brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike 10 (12-12) plačuje.

Uradne ure razen nedelj in praznikov vsak dan od 8-12. ure dopoldne.

Poštn. hran. urada šte. 828.406. — Telefon šte. 5.

!! Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje !!

Stanje hranilnih vlog 30. sept. 1900
čez 5 milijonov kron.

Denarni promet v devetih mesecih
čez 17 milijonov kron.

Ljudska posojilnica

Preje: Gradišče št. 1. — Sedaj: Kongresni trg št. 2., I. nadstr.

Sprejema

hranilne vloge

vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldan ni
jih obrestuje po

4 ¹/₂ ⁰/₁₀₀

brez kakega odbitka, tako da sprejme vložnik od vsacih vlo-
ženih 100 glđ., čistih 4 glđ. 50 kr. na leto.

Stanje hranilnih vlog 30. septembra 1900 :
5,853.620 K 97 h.

Promet v mesecih od 1. jan. do 30. sept.
1900: 17,740.643 K 16 h.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi
se obrestovanje kaj prekinilo. — Za nalaganje po pošti so pošto-
hranilnične položnice na razpolago.

V Ljubljani, dné 1. oktobra 1900.

250 (4—4)

Dr. Ivan Šusteršič,
predsednik.

Jostp Šiška, knezoškofjski kancelar
podpredsednik.

Odborniki:

Anton Belec,
posestnik, podjetnik in trgovec
v Št. Vidu nad Ljubljano.

Jostp Jarc,
veleposestnik v Medvodah.

Dr. Andrej Karlin,
stolni kanonik v Ljubljani.

Karol Kauschegg,
veleposestnik v Ljubljani.

Mattja Kolar,
župnik pri D. M. v Polji.

Ivan Kregar,
načelnik okrajne bolniške
blagajne v Ljubljani.

Frančišek Leskovic,
zasebnik in blagajnik „Ljud-
ske posojilnice“.

Dr. Viljem Schweitzer,
odvetn. koncip. v Ljubljani.

Gregor Štibar,
župnik na Rudniku.

Dr. Aleš Ušentčnik,
prof. bogoslovja v Ljubljani.

aka) so še ljudje, kateri Kathreiner Kneipp-ovo sladno kavo ne rabijo, akoravno je ista tako prijetna in zdrava kavina pijača?

Zato, ker se vsi ne vedó, katere velike prednosti ima Kathreinerjeva kava od bobove kave, ki skoz en ekstrakt iz rastline bobove kave pridobi le duh in okus bobove kave, ne pa njene zdravju škodljive lastnosti. Združuje toraj na dober način koristne lastnosti domačega sladnega preparata z preljubljenem okusom bobove kave.

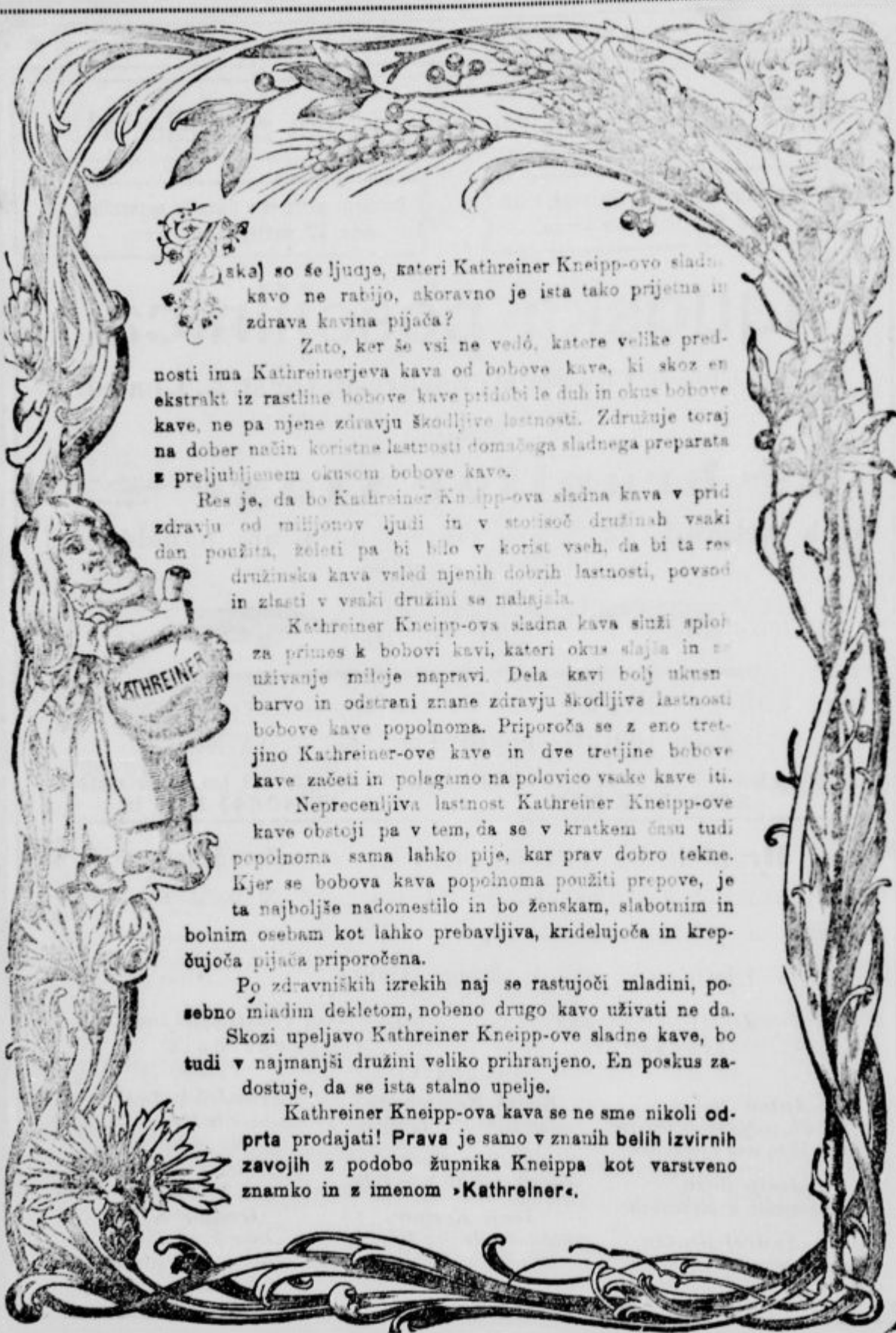
Res je, da bo Kathreiner Kneipp-ova sladna kava v prid zdravju od milijonov ljudi in v stotisoč družinah vsaki dan použita, želeli pa bi bilo v korist vseh, da bi ta res družinska kava vsled njenih dobrih lastnosti, povsod in zlasti v vsaki družini se nahajala.

Kathreiner Kneipp-ova sladna kava služi sploh za primes k bobovi kavi, kateri okus slajša in uživanje mileje napravi. Dela kavi bolj ukusno barvo in odstrani znane zdravju škodljive lastnosti bobove kave popolnoma. Priporoča se z eno tretjino Kathreiner-ove kave in dve tretjine bobove kave začeti in polegamo na polovico vsake kave iti.

Neprecenljiva lastnost Kathreiner Kneipp-ove kave obstoji pa v tem, da se v kratkem času tudi popolnoma sama lahko pije, kar prav dobro tekne. Kjer se bobova kava popolnoma použiti prepove, je ta najboljše nadomestilo in bo ženskam, slabotnim in bolnim osebam kot lahko prebavljiva, krideljujoča in krepdujoča pijača priporočena.

Po zdravniških izrekih naj se rastujoči mladini, posebno mladim dekletom, nobeno drugo kavo uživati ne da. Skozi upeljavo Kathreiner Kneipp-ove sladne kave, bo tudi v najmanjši družini veliko prihranjeno. En poskus zadostuje, da se ista stalno upelje.

Kathreiner Kneipp-ova kava se ne sme nikoli odprta prodajati! Prava je samo v znanih belih izvornih zavojih z podobo župnika Kneippa kot varstveno znamko in z imenom »Kathreiner«.

DOMOLJU B.

List slovenskemu ljudstvu
v poduk in zabavo.

Letnik XIV. - XV.

~~~~~

Strain

Poduk za volitve	145, 261,	275
Kmetje, posestniki, volivci		257
Škof katoliškim volivcem		259
Ljudstvo pozor, roparji so tu!		261
Možje — volivci		273
Velik uspeh katoliških poslan- cev za slov. kmeta		276
Gg. volivcem kmečkih občin belokranjskih		276
Lepa zmaga		289
P. n. volivcem kat. nar. stranke		305
P. n. volivcem za dež. zbor kranjski		305
Razmerje glasov		306
Po volitvah		321
Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!	322, 338,	354
Skupaj držimo		337
Liberalne lumparije		339
Dom slovenske mladine		353
Jugoslovanski poslanci za vse- učilišče v Ljubljani		355
Poglej slovensko ljudstvo, kako sodi o tebi vodja liberalcev dr. Tavčar		369
Povšetov odgovor dr. Tavčarju		370
Ob koncu leta		385
Rojakom v prevdarek		386
Liberalni bojni načrt		387

Slava, slava!	1
Beseda slovenskega ljudstva ob sklepu 19. stoletja	2
Zahvala	5
Pogled na volivno bojišče . .	17
Volitev v mestih	18
Razmerje glasov.	20, 37
Politična šola pod lipo 29, 61,	66
Še več zavednosti	33
Naši poslanci pri delu	49
Sv. oče kliče na delo	65
Posvetimo z bakljo v liberalno gnozdo	81
Hujskanje proti duhovščini . .	98
Škofova beseda o našem poli- tičnem gibanju	98, 114
Delajmo za prihodnjost	113
V Lurd	114
Kdaj bo mir?	129
Kranjskim liberalcem fej! Dr. Šusteršič neustrašeno naprej!	145
Sv. leto za ljubljansko škofijo napovedano	147
Boj liberalstvu	161
Lep par	177
Našim somišljenikom!	178
Nastavljena past	193
Kranjski deželni zbor	194, 210 226
Še enkrat vzajemna zavaro- valnica	209
Razmere med duhovščino in učiteljstvom	225
Slovenskemu narodu na Kranj- skem	241

5, 19, 34, 54, 71, 82
103, 115, 130, 152, 162, 182
199, 216, 235, 146, 295, 313
325, 354, 358, 374, 395

	Stran
Domači pravnik:	
	62, 92, 153
Dopisi:	
12, 26, 44, 59, 73, 89	
108, 122, 136, 155, 170, 186	
200, 218, 236, 248, 264, 278	
295, 314, 327, 346, 361, 375	
	391
Slovenski novičar:	
24, 42, 56, 76, 87, 104	
119, 140, 154, 167, 184, 205	
220, 239, 252, 269, 281, 296	
318, 332, 347, 363, 380, 396	
Drobtinice:	
14, 28, 47, 63, 78, 93	
125, 143, 156, 164, 208, 224	
240, 256, 282, 302, 365, 382	
	398
Pesmi:	
Na meji stoletja	2
Pesem o volitvah	4

	Stran
Pesem obmejnih slovenskih mladeničev	235
Slovarček nenavadnih besed:	
	48, 127, 190
Slike:	
Sv. trije kralji	8
Pavel Krüger	9
Tiskarski brzostroj	24
Dr. pl. Koerber	25
† Angleška kraljica Viktorija	40
Edvard VII.	41
Položaj v južni Afriki	56
Bur s svojimi desetero sinovi	57
„Visoka cesta“ v Pekingu	73
Kitajska cesarica-vdova Tsu-Hssi	88
Glavna cesta v Pekingu	89
Vstajenje	105
Lurd	121
Kip Matere Božje v votlini lurški	136

	Stran
Romarska cerkev v Lurdu	137
Luis Botha	153
Kristijan Dewet	153
Črnogorski knez Nikola I.	166
Črnogorska kneginja Milena	167
Ribniški rešetar	184
Car Nikolaj II.	200
Primate tihotapca	208
Nikola črnogorski in njegovi sinovi	217
Dr. Fr. Lampe pri svojih gojencih	232
Kronanje Marijino	249
Angleška vojska v Južni Afriki	256
Mac Kinley	313
Električni stol za morilca Czolgosza	329
† Dr. Leonhard Klofutar	345
Blagoslovljenje vogelnega kamena pri „Škofovih zavodih“ v Št. Vidu nad Ljubljano	360
„Škofovi zavodi“ v Št. Vidu nad Ljubljano	361
„Miklavž je tu!“	379
Jaslice	393

